

SLOVENE

Štev. 266.

POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah šte. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure dopoldne.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona šte. 74.

V Ljubljani, v ponedeljek, 21. novembra 1904.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrto leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnštvu
prejeman: za celo leto 20 K, za polovico leta 10 K, za četrto leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 v.
Za pošiljanje v Ljubljani in dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvu je v Kopitarjevih ulicah šte. 2.
Vprejema naročnine, inserate in reklamacije. —
Izdati se računajo enostopna peštrava (dolžina
75 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrsta
30 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.
Upraviškega telefona šte. 188.

Manifestacijski shod za slov. šolo.

(Izvirno poročilo.)

Trst, 20. nov.

Z zlatimi črkami ostane zapisan dan
20. novembra v zgodovini tržaških Slovencev. Da kar hitro povem, kako je bilo, reči
moram že uvodoma: veličastno,
impozantno.

Da bomo imeli pred očmi pravo sliko,
dovolite mi, da se ozrem na demonstracijo
minole nedelje, katere so se udeležili soci-
jalni laški demokrati in laški liberalci. Da
nes teden udeležilo se je največ odvisnih
ljudij, mlečnicah in mladeničev, katerih šte-
vilo z demokrati vred je cenil c. kr. kore-
spondenčni urad na osem tisoč ljudi. Na
našem manifestacijskem shodu pa so se
udeležili le resni možje, katere vse je pri-
gnala edino le ljubezen do boljše bodoč-
nosti lastnih otrok. Nastop teh resnih mož
deloval je imponujoče na navzoče rado-
vedne Lahe. Pripetila se ni najmanjša ne-
priлика, policiji ni bilo treba posredovati.

Velika „Sokolova dvorana“ v „Narod-
nem Domu“ je bila že pred določeno uro
natlačena. Ker pa so vedno in vedno prihajali
naši slovenski korenjaki, bil je kmalu
natlačen tudi razsežni prostor pred dvorano.
A trume naših ljudij so vedno in vedno
prihajale, prostor pred „Narodnim Domom“
prišel se je polniti našega naroda in kmalu
je bil obširni trg pred „Narodnim Domom“
natlačen tako, da je bil na tem veli-
kem trgu ustavljen vsak pro-
met. Tudi v vseh ulicah, ki se
stekajo na ta trg, bilo je vse
polno slovenskih očetov, ka-
kor tudina bližnjem trgu pred
poštnim poslopjem. In še pomi-
slimo, da se „uradno“ seni število

navzočih na 10 tisoč mož, pred-
stavljamo si lahko to velikanško maso na-
vzočega naroda.

V dvorani na shodu bila je ob sploš-
nem navdušenju sprejeta od političnega dru-
štva „Edinost“ predlagana resolucija, v ka-
teri zahtevajo tržaški slovenski
očetje za svoje otroke sloven-
ske šole. To resolucijo utemeljeval je
dr. Rybář. Jednako resolucijo predlagal je
v imenu jugoslovanskih socialnih demo-
kratov tudi gosp. Kopač, ki je bila tudi ka-
kor gornja navdušeno sprejeta. Ob velikan-
skem odobravanju govoril je tudi profesor
Mandić. Izvolili so nato deputacijo, ki naj
gre na namestništvo in naj predloži no-
vemu namestniku naše zahteve. Člani de-
putacije so bili: odbor polit. društva „Edi-
nost“, kakor tudi gosp. Kopač z dvema od-
bornikoma jugoslovanskih socialnih demo-
kratov.

A sedaj pride najimpozantnejše: V prvi
vrsti deputacija, za njo pa vsa masa naroda.
Od „Narodnega doma“, pa do namestništva,
bili so mož tik moža. Vse je prepevalo:
„Naprej zastava slave“, „U boj!“, „Lepa
naša domovina“, a ko je bila deputacija pri
namestniku, prepevala je vsa ta množica
gologlava „Hej Slovani“. Kako je vplivalo
to na vse, ni mogoče opisati, opomnim naj
samo to: Nasproti namestništva stanuje
francozski konzul. Odkril se je
in odkrit poslušal z balkona
to slovensko himno. Navzoči rado-
vedni Lahi stali so tudi odkriti. Ko so tu
še odpeli „Slovenec in Hrvat“, pomikali so
se po ulici „Torrente“ nazaj proti „Narod-
nomu“. Tu je dr. Rybář ogovoril navzoče:

„Z našim nastopom pokazali smo mero-
dajnim faktorjem, koliko nas je tu, ki za
hlevamó prepotrebne slovenske šole. Sveto
narodno dolžnost ste rojaki impozantno iz-
vršili danes s tako močnim resnim nasto-

pom. Prosim vas, idite sedaj mirno na-
razen.“

Ob nepopisljivih ovacijah našim vodi-
teljem, neskončnih vzklikih na slovenske
ljudske šole v Trstu, razšla se je ta ogromna
množica v najlepšem redu.

Tudi pred namestništvom je govoril na-
rodu prof. Mandić.

Dasi ni bilo za ta shod skoro nikake
agitacije, dasi so rdeči lepaki po mestu le
dva dni pred shodom vabili, dasi je shod „Edi-
nost“ še le ta teden oznanila, zbralo se nas
je toliko tisočev. Gospoda na magistratu in
na c. kr. vladi, zapomnijo naj si to! Če nam
ne dajo slovenskih šol, pričnemo z najži-
vahnejšo agitacijo. Če so Lahi vabili ljud-
stvo skupaj z vseh dežel, celo iz Italije, —
storiti hočemo tudi mi tako, a gospoda naj
vedo, da ta neprešeta masa ne bo hodila
samo do namestništva, temveč bo znala iti
nekoliko dalje. Če ima že trg odločati nad
usodo ljudske izobrazbe, pa naj jo odloča!

V trenutku, ko to pišem, sporočil mi je
prijatelj, da namerujejo Lahi prirediti nocoj
ponoči protidemonstracijo, da bi nekoliko
zmanjšali vtis, ki ga je napravila na nje da-
njaša manifestacija. Menda kaj serbi gospode
Lahe, oziroma njih plašane mlečnozobneže?
Kakor je naše ljudstvo sedaj razporeženo, bi
bilo vsako izkivanje ali celo nasilje proti
„Narodnemu domu“ nevarno Italijanom
samim.

Slovan na dan!

Vlada in stranke.

Dunaj, 19. nov.

Govor min. predsednika ni zadovoljil
nobene stranke; najmanj pa so zadovoljni
nemški levičarji, ki so dolejš podpirali vlado.
Ti so pričakovali, da se bode min. predse-
dnik javno opravičeval in morda obsodil ces.
namestnika na Tirolskem ter takoj premestil
italijanske kurze iz Inomosta. Ker tega ni
storil, so poparjeni in slabe volje celo naj-

ožji njegovi zavezniki. Vidi se pač, da so
razvajeni zastopniki „prvega kulturnega na-
roda“ v državi, katerih želja je bila več let
vladi povelje. Niti vredno se ni zdelo dr. pl.
Körberju — tako tarnajo — da bi opravičil
samovoljno svoje postopanje glede slovanskih
vzporednic v Opavi in Tešinu in glede sa-
grebškega vsučilišča. To jih peče in grize
ter stiska pesti v žepih.

Dr. Eder je sicer ostro napadal min.
predsednika ter pozivljal vse stranke, naj se
zarote proti vladi ter jo popihajo s površja.
Javna glasila zmernejših nemških strank pa
svare, nemško levico, naj se ne prenaagli, češ:
boljši je vrabec na mizi nego golob na
strehi. — Dr. pl. Körber sicer ni hodil v
Sečanerjevo šolo, a boljši je, nego bi ute-
gnil biti njegov naslednik. Boje se torej, da
bi se morda vladna smer obrnila bolj proti
desnici. Torej lok naj se preveč ne napenja,
da ne poči.

Čehom se zopet čudno zdi, da dr. pl.
Körber niti z besedico ni omenil češkega
vprašanja. S samim priznanjem, da so Čehi
omikan narod, ne morejo biti zadovoljni. Oni
zahtevajo, da jim vlada tudi v dežaru prizna
ravnopravnost. Italijani zopet niso zadovoljni,
ker jim dr. pl. Körber na krožniku ne pri-
nese vsučilišča v Trstu. Jugoslovani pa so
za vlado menda narod druge vrste, koder
naj si nemški birokratje brusijo svoje ostroge.

Sami Poljaki ostali so prejšnji oportu-
nisti. V petek je njihov novi načelnik grof
Dzieduszycki zopet resno svaril desnico in
levico, naj po indijanski navadi zakopljeta
svoje obstrukcijsko orožje ter se zbornica
loti ogromnega dela, ki se je nakopičilo sad-
njih sedem letnih let.

Da, dr. pl. Körber — in to se mu mora
prisnati — je poklil na mizo celo kopico
lepih in dobrih načrtov. Ustvari naj se zava-
rovanje za starost in onemoglost. Lepa mi-
sel, topla želja najširših krogov. Nesrečneži,
katere prevestna justica devlje pod ključ, naj
dobe odškodnino, ako se dokaže njih nedolž-
nost. To je lepo in plemenito! Kavalirji, ki
se za kratek čas v avtomobilih vozijo po
javnih cestah ter prevraščajo ljudi, vozove in
kolesce, naj primerno plačajo to zabavo. —
Tudi železnice še ne poznajo razni obljubljeni
kraj. Te in druge koristne načrte je vlada

LISTEK.

Mark in Klodija.

(Konec.)

Markov glas je postal hripav, notranje
razburjenje ga je hotelo zadušiti. Klodija se
ni ganila. Tu se obrne k njej Sekret Pompej
ter ji reče, kakor bi ji hotel tih očitati:
»Ali misliš, da nimaš tudi ti deloma povoda,
izreči dolžno zahvalo temu blagodušnemu
možu?«

Klodija zakrije z rokami svoj obraz, ki
so ga hipoma obile solze, ter pravi ihté:

„Danes zvečer, ko se bodo jele spu-
ščati na mesto sive megle, bo Klodija pove-
dala Marku svoj sklep. Naj ji da milost ter
čaka do tedaj.“

In zvečer, ko so se valile nad mestom
goste megle, je odšla Klodija od doma. —
Njene ude je pokrival dolg, temen plašč,
njeno obličje je bilo blede, tako, da se je
zdelo, kakor bi živele le še oči. Hitro je sto-
pala dalje in tekla skoro tik temnih zidov.
Najmanjši šum jo prestraši tako, da se
ustavi ter išče varnega kotlička. Skoro da
čuje utripanje svojega srca v temni noči. —
Tako je hitela dolgo časa po stranskih uli-

cah. Končno je dospela do cirka in hipoma
se je odprlo pred njo prostrano polje. Na-
znana daljava, samotna pota so se odpirala
njenemu pogledu. Kako vsemogočno čustvo
je vodilo mlado patricijo, da je stopala sama
brez spremstva in varstva v temni noči po
Kampaniji, kjer so imeli svoja skrivališča zlo-
činci in pustolovci?

Sla je dalje in dalje. Slednjič je začutila
njena roka neki zid. Se hitrejši je postal njen
korak, ko je šla ob zidu dalje. Tu zapazi
ozek vhod, ki ga je slabo razsvetljevala maj-
hna svetilka. Klodija je uganila, da se gre
tu v katakombe. Odločno je stopila v hod-
nik. Po nekaj sto korakih je prišla pred celo
vrsto galerij. Pri kraju so bile nizke in ozke,
polagoma pa so se razširjale ter postale ši-
roke kakor soba. Klodija je stopala pogumno
proti luči, ki ji je svetila iz daljave. Končno
zasliši zamolkle glasove.

Na širokem prostoru je zagledala v svet-
lobi bakelj tisoče ljudi, ki so kleče molili,
se tolkli na prsi, spovedovali se svojih gre-
hov in poveljevali svojo vero. Tu so bili
možje, žene in celo otroci, ki so klicali ime
Jezusovo. Klodija je iskala med kledečimi
sencami svojega moža, ki je bil gotovo med
njimi. Zaradi njegove postave ga je kmalu
našla in takoj je jelo njeno srce burno utri-

pati. Opazovala je njegovo plemenito, vzne-
mirjeno obličje; njene oči so iskale njegov
pazljivi, svetli pogled, in zagledala se je na
skrajni konec prostora, v votlino, vsekano v
skalo.

Tam je stal častitljiv starček, v ka-
terem je Klodija lahko spoznala apostola Petra.

Blagoslavljal je in vsakdo je ponižno
povesil glavo, željno pričakujoč božjega
varstva. Potem pa je začel govoriti. Klodija
pa je sprejela sveti nauk v svoje srce. Po-
slušala je očetovski glas, ki se ni srdil, ni
grozil, ampak dejal:

»Mir z vami! Ljubite se med seboj! Bog
je ljubezen in kdor ostane v ljubezni, ostane
v Bogu in Bog v njem. — Ljubite krepost,
uboštvo in trpljenje, kajti to so pota, ki vo-
dijo v večno življenje!«

Te preproste besede so bile tako veli-
častne in vzvišene, da so vsi navdušeni zrl
nanj. In Klodija je čula besede:

»Peter, krsti nas, Peter, krsti nas!«

In Peter je vzel kamenito posodo, na-
polnjeno z vodo in poskropil je z njo po-
nižno povešene glave.

Tedaj je prešinila hipoma neskončna luč
dušo mlade patricije. Stopila je k nogam
apostolovim, vrgla kapuco raz sebe in po-
kazal se je njen jasni obrazek.

Pritajen vzklik je odmeval pod nizkim
svodom.

Toda Klodija je pokleknila in rekla:
»Videla sem in verujem.«

In Peter je vzel vodo, položil svojo
roko na plavo glavico, ki je bila globoko
povešena.

»Kratim te v imenu Očeta, Sina in sv.
Duha.«

Klodija vstane kakor popolnoma izpre-
menjena in zagleda ob svoji strani Marka.
Lahne solzice so lile po obrazu grbastega
moža. Njegove oči so odsevale nadnaravnega
veselja, njegove roke so bile sklenjene v
molitvi.

In Klodija je izpregovorila: »Rekla sem
ti, Mark, da ti bodem razodela svoj sklep
ob uri, ko bodo legale sive megle na rimsko
mesto. Torej čuj: Tvoj Bog je moj Bog, in
jaz, jaz sem tvoja. Jaz vidim le še tvojo
dušo, in ta duša prekaša v lepoti vse druge.
O, nikar me ne zavrni, Mark!«

Mark, poln svetega veselja, ni mogel
prenesti tolike sreče. Dvignil je svoje oči
proseče k apostolu, in Peter je razprostrl
svoje roke in rekel: »Blagosla-ljam vajino
zvezo. Bodita srečna, vajin zakon je bil
sklenjen v nebesih.«

predložila zbornici. Žal, da vse to roma zopet v kleti in arhive, koder je gosta tema in debel prah.

Gospod min. predsednik je namreč samo to pozabil dostaviti, kdo in kako naj izvrši te lepe načrte. Vse je le »fata morgana«, dokler sfere à la Inomost motijo spanje zadnjega nemškega pastirja v Krkonoših. Javna tajnost je, da so nemške stranke zadovoljne s § 14. dokler ga uporablja dr. pl. Körber, in morda je za vlado samo § 14. porabnejši in enostavnejši, nego parlament...

Zato tudi dolgotrajna razprava o izgreduh v Inomostu ne bo razpoldla megle, ki se vlači v gostih plasteh nad parlamentom.

»Visoka« zbornica.

Današnja seja je bila jako slabo obiskana. Komaj 100 poslancev je taval po keti in hodnikih, ker sobota je običajno »prost dan«. Predsednik grof Vetter pa je prave ukrenil, ko je določil tudi današnjo sejo, da se polagoma otekajo luže po velikem naliivu, ki je baje letos v Šleziji, na Tirolskem in drugod rušil in odnašal »nemško posest«. Sicer pa nikogar ne morejo zanimati obnavljene fraze, ki jih gre kakor plev na en cent. Tudi ta razprava o govoru ministrskega predsednika ne boče pojasnila situacije, ker luža je vedno kalnejša; pač pa je na novo dokazala, kako »nizek« ton se je udomačil v »visoki« zbornici. Gotovo je pravica in dolžnost ljudskih zastopnikov, da brez strahu in odkrito kritikujejo vse zlorabe, nedostatke in izstrške v javnem življenju. Toda vsa kritika mora imeti gotove meje, ki so običajne v vsaki boljši družbi. Kaj pa naj rečemo o poslancih, ki se po obliki svojih besed merijo z »otroci narave«, ki ne poznajo ne obleke ne sramu! Citajte govore dr. Erlerja, grofa Sternberga in soc. demokrata Pernerstorferja in vonjave iz hleva nam šegetajo nosove. Grof Sternberg n. pr. je ponosen na svojo »višnjevo« kri, besede njegove pa spominjajo na gnojne vile.

Povsod v ustavnih državah je dinastija vzvišena in nedotakljiva za slepe strasti, ki bruhaio krvave pene na množice. Pernerstorfer pa, bivši profesor, govori kakor z barikade, ki jo je razjarjena množica postavila proti namišljenim tiranom. Soc. demokratje so bili do najnovejšega časa zanesljiva garda dr. pl. Körberja. Ker pa dunajski kršč. socialisti uporabljajo svojo moč tudi proti soc. demokratom, ne da bi te branili višji faktorji, zato ta jeza soc. demokratske garde, zato meče Pernerstorfer svoje govorniške petarde skozi okno, zato je dinastija nesreča za državo, zato je dr. pl. Körber »prilepljen« na ministrski stol! Tako govore c. kr. soc. demokratje!

In podpredsednik Kaiser se je moral šele prespati, da se je danes spomnil svoje dolžnosti ter »zavrnil z vso ogorčenostjo« večerajšnje izbruhe v soc. demokratski meh zadržega nemško - nacionalnega Pernerstorferja.

Tudi min. predsednik dr. pl. Körber je danes priskočil Kaiserju na pomoč, ter med živahnem odobravanjem vrgel korec mrzle vode Pernerstorferju v obraz. A ta ni tresnil s trepalnicami, marveč se hladnokrvno otresel pluske ter izjavil, da je in ostane dober »petiot«.

Prazna slama.

V današnji razpravi se je dr. vitez De mel razkoračil proti vladi, ki je brez njegovega dovoljenja ustanovila slovanske vzporednice na učiteljskih v Tešinu in Opavi. Posebno ga jezi, ker dr. pl. Körber niti opravičil ni v svojem govoru tega samovoljnega koraka. Šlezija je nemška posest, ker sta bili doslej učiteljski nemški! Tako sklepa dr. Damel in postavlja samega sebe na glavo.

Profesor Erb pa je menda med počitnicami prehodil vso Avstrijo, ker v Tešinu, Opavi, Zagrebu, Celju, Inomostu in drugod je videl razobešene same Gesslerjeve klobuke, pred katerimi ga je obliila zona. Brrr! Toda Erb nima straha. Pogledal je tudi v Nemčijo in našel 60 milijonov mož, ki stojé — močje in žene, starci in dojenčci — na braniku za nemško čast in posest — tudi proti dr. pl. Körberju. Kdo bi mislil, da more biti prijazni Erb tako hud!

Kadar vse kriči, tudi predavski Dr ex el ne sme molčati, dasi je mož hripav že iz dobe Badenijeve. Zlomil je butaro sulic za »moderno šolo«.

Italijanski poslanec Tambo si je dokazoval, da so izgrede v Inomostu provzročili Nemci, kar seveda dr. Galer odločno taji. Posl. Lindner pa je z vso resnostjo dokazoval, da strmgolavi vlado, ako ne zapre vseh slovanskih šol v Šleziji. Končno je grof Sternberg zagotavljal, da večeraj ni tako hudo mislil, kakor je govoril. Vsenemci pa so grofu umerili nove blaže in zivotnik. V istini komedija za galerijo!

Nemci in vlada.

Ako Mohamed ne pride h gori, mora gora k Mohamedu. Združene nemške stranke, ki štejejo 132 mož, so štiri leta vodile vlado — z dežja pod kap. Iz vzrokov, ki pa so prikriti javni tajnosti, pa je dr. pl. Körber o poletje precej vznemiril štiri nemške kore,

ki oblegajo avstrijski parlament. Generali so pričakovali, da pride dr. pl. Körber v njihov tabor z belo zastavo in sprejme pogoje novega premirja. Gospod ministrski predsednik pa je čudovito zamišljen, zapet in neprijazen do svojih zaveznikov. Ker pa ima nemška četverica, dr. Baernreither, dr. Derchatta, dr. Gross in dr. Lueger, generalno pooblastilo svojih klubov, šli so danes ob 4. uri k ministrskemu predsedniku vprašat, kaj misli in sedi. Ker so prijazneje govorili, nego svoj čas dr. Erler, je bil tudi dr. pl. Körber prijaznejši z njimi. Dr. Baernreither je živo opisal nevoljo med bojevniki v nemških korih, izražal »težke pomisleke« proti vladi in polagal ministrskemu predsedniku »na srce«, naj vendar odkrije svoje načrte, s katerimi hoče razjasniti oblačno politično vreme. V tej megli ne vedo ne naprej, ne nazaj naj torej vlada pekaže pot, ali vodi na levo ali desno. Dr. pl. Körber jim je odgovoril, da je bil preveč zasel na levo. Na desnici so nemški narodi, ki jih vlada ne sme več prezirati. Tega osobito vlada ne sme storiti, ki si je na svojo zastavo zapisala »o b j e k t i v n o s t«. Češkonemška pravna pogajanja so dokazala, da »s v o j e g l a v n o s t« več škodi nego koristi. Vlada hoče podpirati vsako spravo, ki omogoči dele v parlamentu. Ta namen pa je mogoče le tedaj doseči, ako se popolnoma ne prezirajo opravičene želje nemških narodov.

S tem odgovorom seveda nemška »četvorica« ni bila zadovoljna. Zato hoče še potrkati na poljska vrata, ako tukaj debe poslušna ušesa. Toda v imenu Poljakov je že v četrtek izjavil grof Dzieduszycki, da morajo nemške stranke računati z zahtevami nemških soderžavljancev. In grof Dzieduszycki, sedanjí načelnik poljskega kluba, ne obrača plašča po vetru.

Danes je torej situacija še popolnoma nejasna. Tudi razprava v zbornici ne pojasni položaja, to more storiti le resen, edkrit in lejalen dogovor med strankami. Ali pa je tak dogovor mogoč, to je drugo vprašanje.

Rusko-japonska vojska.

Boji za Port Artur.

Pariz, 19. novembra. Današnji »Matin« je priobčil poročilo svojega dopisnika iz Čitua od 18. t. m., ki je govoril z vojnim dopisnikom »Novosti« in Novega Kraja, ki je dospel s »Rastoropnijem« iz Port Arturja. Isti zatrjuje, da so Japonci od početka obleganja do danes malo napredovali. Posadka je v vsem izgubila 15.000 mož. Mnogi vojaki, ki so bili ranjeni, so se že vrnili k svojim eddelkom. Sedaj je živil v obilici in dovolj streliva. Dopisnik je izjavil, da se zamore Port Artur držati do meseca marca.

Morje pred Port Arturjem je sedaj popolnoma zamrznilo.

Iz Čifua poročajo, da so Japonci pred Port Arturjem izgubili nad 70.000 mož. Sovražne čete so si sedaj zelo blizo.

Ruski novinar Nošin je dospel iz Port Arturja v Čifu. Brzjavil je »Novostim« dne 17. t. m. ter potrdil, da so bili vsi japonski napadi odbiti. Zaslugo, da se trdnjava tako uspešno brani pripisuje Nošin poveljniku Smirnovu in njega pomočnikom ter admiralom Wirenu, Lečinskemu in Gri-goreviču ter generalom Konradenu in Beliju. Da je Nošin tendenciozno zamolčal zasluge generala Steseljja, prihaja od tod, ker je Steselj prepovedal Nošinu pisati v »Novi Kraj«.

Poročilo generala Steseljja

Peterburg, 19. novembra. (Uradno). Brzjavka generala Steseljja od 2. t. m. poroča: Srečen sem javiti Vašemu Veličanstvu, da so moje hrabre čete od 25. oktobra do 1. novembra odbile vse japonske napade. Najsilnejši napad je bil dne 30. oktobra, toda tudi tega dne je bil sovražnik na vseh točkah odbit. Istega dne niso Japonci več ponovili napada. Veliko mrličev je ostalo na bojišču nepokopanih. Naslednjega dne je sovražnik dvakrat ponovil napad, toda oba napada sta bila z bajoneti in ročnimi granatami odbita. Nadporočnik Jelšin je bil ranjen na rokah in nogah. Razpoloženje čet je izvrstno. Težko je najti najhrabrejše, vsi se bojujejo kakor junaki.

Iz Sangaja poročajo z dne 19. novembra: Japonci so dne 17. t. m. poizkusili nov napad na Port Artur. Japonci so baje zasedli nekaj rovov za mine na važnih pozicijah.

Reuterjevo poročilo iz Tokia z dne 20. t. m. pravi: Japonci so baje v petek s pomočjo uspešnih min vzeli protinasipe trdnjave Lung šusan.

V Tokiu se širi neuradna vest, da sta v četrtek utrdili Erlanšan in Sungsušan zleteli v zrak. Te pač ne bo res!

Privatno pismo generala Steseljja.

General Steselj je poslal te dni svojemu bližnjemu sorodniku pismo, v katerem piše med drugim i sledeče: »Garnizija Port Arturja znaša še 28.000 mož, katere preveva pravo junaštvo. Streliva in živeža je še za

več mesecev. Seveda, primanjuje pa zele-njave.« Vendar upa general Steselj, da bo vzdržal trdnjavo do prihoda baltijske eskadre. A tudi v skrajni nevarnosti ni misliti na predajo trdnjave, ker bi si v tem slučaju izbral vsakdo raje smrt, kakor da bi se udal.

Japonci opustili napad na Vladivostok. — Pred novo bitko.

Pariške vesti, da bo sedaj na bojišču nekoliko časa mir se menda ne bodo obistinile. Iz Tokia se poroča, da Japonska na vso moč hiti, da štavi svojih čet pred Port Arturjem in v Mandžuriji pomnoži, da bodo kos naraščajoči ruski vojni moči, ki bo ne vstevši posadko v Port Arturju v kratkem štela 12 vojnih zborov in šest evropskih strelskih brigad. V ta namen odpošlje Japonska ne le 7. in 8. divizijo, ki je na otoku Jesso in v severnem delu otoka Nippona, ampak tudi čete iz Formose. Opošiljatev 7. in 8. divizije dokazuje, da je japonski generalni štab opustil nameravani napad na Vladivostok in spoznal, da je odločitve iskati le v Mandžuriji.

Moskovskim listom so brzjavili dne 15. in 16. t. m.: Japonci prepeljujejo svoje saloge iz Liaojana v Jantaj, kamor odpošiljajo tudi sveže čete, ki prihajajo iz Iakava. Razun tega utrjujejo Japonci črto Tajciho.

Kuropatkin je dne 17. t. m. brzjavil: »Današnji dan je bil miren. Včeraj in danes sem obiskal vse pozicije in si ogledal razne voje. Na nekaterih krajih loči Ruse in Japonce samo razdalja do 400 metrov. Ponoči pada toplomer na 10¹/₂ stopinj pod ničlo. Kožuhi za vojaštvo so prišli. Oskrbovanje s provijantom je zavarovano. Voje sem našel dobre volje. Število bolnikov je navzlic velikim naporom in bližene sovražnika — majhno.

Generalni poročnik Saharov brzjavilja: Včeraj smo pričeli veliko poizvedo vanje v smeri proti Mamišaj in Čitaidzi ob desnem bregu reke Hunho. Sovražnik se je branil, vendar smo ga pregnali iz obeh krajev. Mostove čez reko Hunho in vas Čitaidzi smo zžgali. Na naši strani je bilo pet ranjenih in dva ubita. Včerej jutraj so Japonci, ki so bili glede števila v premoči, vrgli nazaj neko kazaško stotnijo pri vasi Dapindušan, 40 km. južno od Sundzyntyn.

Ruska brzjavna agentura ima vesti iz »Dadziapu« z dne 18. t. m., da sta dva japonska bataljona napadla dan poprej neki gozti pred Patilovim brijom. Napad se je ponesrečil. Japonci so izgubili do 100 mož, ruske izgube majhne.

Korespondent »Birčevije Vjedomosti« brzjavlja 18. t. m. iz Mukdens, da se razvijala silna kanonada in da streljajo baterije cele salve.

Ruska brzjavna agentura poroča dne 19. t. m., da je isti dan zgodaj jutraj začelo rusko topništvo na desnem ruskem krilu silno streljati, kar se je nadaljevalo več ur. Streljalo se je cel dan z večjimi intervali. Rusi pričakujejo splošnega napada od strani Japoncev.

Sibirska železnica v nevarnosti.

»Rus« poročajo iz Mukdens, da prodira 8000 Čunguzov, katere vodijo japonski častniki, proti ruski železnici in so sedaj 80 vrst zahodno od Tjelena še oddaljeni.

Japonci v Koreji.

Iz Pobjete se poroča, da imajo Japonci na Koreji, ako izvzamemo one garnisije ob reki Jalu, le 20.000 mož. V Gzanu jih je 600, Hamčju 2800. Njihove patrulje prodirajo do Puktšonga. Hamjōn se vtrjuje.

General Kaulbar — zbolel.

Ruski uradni časopis poroča iz Odesse, da je general Kaulbar, katerega so imenovali poveljnikom tretjega voja v Mandžuriji, nenadoma zbolel in da mora ostati po na rošilu zdravnika v sobi.

Japonci v skrbeh.

Tokio, 19. novembra. V japonskem vojnem ministarstvu vlada že 4 tedne velik nemir. Vse se poizkuša, da bi Japoncem proti velikim novim četam, katere dobiva v pomoč Kuropatkin, postavili enako moč na bojišče. Nogi pred Port Arturjem zahteva tudi novih čet. Tokijsko prebivalstvo pa demonstira proti novim vojnim bremenom. Mikadu so izročili prošnjo z več kot 30.000 podpisi, da naj opusti brezuspešno obleganje Port Arturja.

Hullska afera.

Hull, 19. nov. Preiskovalna komisija je imela danes zpet sejo, da zaslíše še troje priči, ki so sedaj od 21. oktobra prišli na celino. Vodniki ribiških ladij »Majestic« in »Avon« sta opisala škodo, katero je provzročila 20 minut trajajoča kanonada. Kapitan sadnje ladje izpove, da je 21. oktobra ob pol desetih zvečer pred prihodom ruskih bojnih ladij videl več velikih ladij. Povdarjalo se je od strani komisije, da je to edina priča, ki je izpovedala, da je tako zgodaj zvečer opazila velike ladje. Krmilar ribiškega parnika »Kenet« je izpovedal, da je ob sedmih jutraj po nočnem napadu opazil tujo

ladjo, ki je bila vsa črno poslikana razven enega dimnika. Ladja je bila oddaljena do dve morski milj. Ta tuji parnik se je bližal »Kenetu«, izstrelil enkrat in nato je odjadral proti jugosahodu. Drugih ribiških parnikov tačas ni bilo v bližini.

London, 19. nov. Reuterjev urad poroča iz Peterburga, da sta se Angleška in Ruska sednili glede besedila konvencije. Pogodba, ki se bo podpisala v par dnevih, se ne razlikuje dredi od prvotne pogodbe; omilili so le nekatere izraze na ljubo Ruske.

Rusi na morju.

Kodanj, dne 20. novembra. Rusko dopolnilno brodovje je daues zjutraj odjadralo iz Langeland proti severu.

Steselj je bil res ranjen?

Pariški »Matin« poroča iz Peterburga: Generalni štab uradno priznava, da je bil Steselj res ranjen. — Zadet je bil nekoliko v lice.

Uničevalka torpedov »Rastoropnij«.

»Standardu« so sporočili včeraj iz Tokia: Tukaj se smatra slušaj torpedovke »Rastoropnij« v zalivu Čfu kakor kršenje kitajske nevtralnosti, ker ni »Rastoropnij« prišel tja radi slabega vremena, ampak le v izrecni namen, da prinese tja depeše. Nekateri tukajšnji listi pozivljajo vlado, naj postopa z vso strogostjo, ako bi še druge ruske ladje hotele priti v Čfu.

Moštvo ruske uničevalke torpedov »Rastopnij« je bežalo na neko kitajsko križarko, ker so poveljniki japonskih torpedovk, ki so priplule v pristanišče pretili, da je vjamejo.

Pogovor z Bezobrazovom.

Peterburg, 19. novem. Dopisnik moskovske »Novosti Daja« je imel razgovor z admiralom Bezobrazovom, ki je potrdil, da je »Gromoboi« lahko poškodovan. Z ozirom na baltiško eskadro je admiral Bezobrazov izrazil bojazen radi vojnje po indijskem oeanu, kjer bodo japonske torpedovke zasledovale ruske ladje. Na vprašanje, se bo li zamogel držati Port Artur do prihoda baltijske eskadre, ni dal Bezobrazov nobenega odgovora.

Neverojetna vest.

London, 19. nov. Tu se razširja neverojetna vest, da je ruski car počastil Kuropatkina stopiti z generalom Ojama v pogajanje, da se dovoli nekemu ruskemu generalu prost prehod skozi japonsko armado. Ruski general bi naj imel baje nalog se pogajati z Nogijem glede pogojev pod katerimi bi kapituliral Port Artur.

Položaj na Ogrskem. — Združena opozicija se pripravlja na odpor.

V petkovi seji ogrske zbornice je bil ranjen poslanec Rakosi. Rakosi je v jezi iztrgal predsedniku spis iz rok, ga vrgel na tla in pohodil. Predsednik je nato poslanca sunil od sebe. Kako je dobil rane na roki, ne vé. Mogoče ga je ranil predsednik, ker je imel v rokah škarje, lahko se je pa tudi ranil, ker je z roko tolkel po mizi.

Zbornični predsednik pl. Perczel je vsled razburjenja obolel. Namerava odložiti zbornično predsedništvo in tudi odstopiti kot poslanec. Opozicijsalni poslanci menijo, da bo Tisza na podlagi poostrenega poslovnika v prihodnjem zasedanju poizkusil hitro rešiti indemitnetno predlogo in pa ono e vojaških novincih za leto 1905. Po sedanjem poslovniku se to lahko izvrši v treh ali štirih dneh. Tisza bo potem razpustil zbornico najkasneje do 15. decembra in takoj razpisal nove volitve, ki se bodo vršile v drugi polovici meseca januarja. David pl. Abrahamovicz, bivši predsednik avstrijske zbornice, je brzjavno čestital Tiszi, ker je izvršil za ogrski narod in za vso monarhijo velik čin. Iz liberalne stranke je izstopila takezvana kazinska skupina, med njimi bivši ministrski predsednik Szell, nekdanji naučni minister Wlassus in bivši poljedelski minister Daranyi. Izstopili so, ker se niso strinjali z načinom, po katerem je bilo v zbornici sklenjeno poostrenje poslovnika. A Tisza se tolaži, ker izstopivši člani najbrže ne bodo vstopili v opozicijo. Pristopili bodo pozneje najbrže zopet v liberalno stranko. Izstopili so le zato, ker nočejo nositi odgovornosti za zadnji Tiszov čin. O tem, da je opozicija izvolila odbor, ki je bo vodil v boju proti Tiszi, smo vže poročali v soboto med brzjavkami. Ogrsko vladno časopisje priznava, da pri glasovanju o poslovniku niso bile izvršene vse formalnosti, a to je zahtevala državna korist.

Zbornica bo najbrže sklicana 9. dec. k novemu zasedanju. Prve seje bodo burne, ker bo Tisza zahteval strogo izvršitev določil poostrenega poslovnika. A vlada upa, da bo zbornica, ko bodo rešene prve težkoče, do 1. januarja rešila začasni proračun, zakon o vojaških novincih in na nagodbo s Havaško. Tisza je 19. t. m. ustmeno poročal cesarju o zadnjih dogodkih v zbornici.

Zbornica magnatov je imela sejo 19. t. m. Grof Ferdinand Zichy je izjavil, da ima pomisleke zaradi dogodkov v zadnji zbornični seji. Grof Vigyazo je pa prosil Tiszo,

naj skrbi, da se bado upoštevala določila ustave. Nato je bilo zaključeno tudi zasedanje zbornice magistratov. Na budimpeštanskem vseučilišču so v soboto delili hektografske lepake, naj visokošolci demonstirajo zaradi vladinega nasilstva. Policija je izvršila dalekosežne priprave, da prepreči morebitne poulčne demonstracije. Vojaštvo v Budimpešti je konsignirano. Med večerno sejo v petek je bilo v abornici skritih 400 preoblečenih policistov. Imeli so nalog vdreti v zbornico, če bi bili izgredi. Budimpeštansko prebivalstvo je bilo v soboto popolnoma mirno. O poostrenem poslovniku se je govorilo, kakor se govori o parlamentarnem nasilstvu, ki se zgodi po vladi v kaki tuji zbornici. Zaamenje, da je zbornica, v katero volijo le nekateri privilegovani stanovni, izgubila vsak stik z ljudstvom. Na deželi so pa, kakor seveda poroča vladni brzojav, sprejeli poostrenje poslovnika z velikim zadoščenjem.

Po seji v petek je imela zvečer združena koalicijska opozicija skupni sestanek. Pokazala se je popolna edinstvo med opozicijskimi strankami. Poslanec Zichy, predsednik katoliške ljud. stranke je navdušeno govoril za združeno delo opozicije. Karol Eotvös je izjavil, da opozicija ne bo pustila predsedovati niti Perczlu, niti ne bo več pustila govoriti Tisza. Stefan Rakovszky je prosil one navzoče, katere je kedaj v političnem boju razžalil za odpušdanje. Viljem Vazacy, katerega je Rakovszky najhujše razžalil, je skočil k govorniku, mu podal roko in se vtedel poleg njega. Sestavili so spomenico na cesarja, katerega prosijo, naj odstrani Tiszo. V poslanici dokazujejo, da je po ostrenje poslovnika napad na ogrsko ustavo. Tudi na ljudstvo so sestavili spomenico.

Stanovanje Perczlovo varuje policija. Opozicija pravi, da bo če trebe, nastopila s silo ter računa pri tem na pomoč občinstva. Ogrska je torej zopet pred jako burnimi dnevi.

Syveton.

Preiskovalni sodnik je v petek zasljal več prič. Izjavile so, da je Syveton premišljeno napadel Andrija.

Francoska zbornica

je v petek razpravljala o proračunu ministrstva za notranje stvari. Pri postavitvi „prefekti“ je zahteval poslanec Olapny, naj se kaznujejo uradniki, ki so framasonski loži ovajali častnike. Combes je rekel, da ima vlada pravico vršiti poizvedbe po prefekti, podprefekti in po županijah, v nerepublikanskih občinah pa po republikanskih zaupnikih. Uradniki, ki so dopisovali loži, so bili kaznovani, ker smejo dopisovati le z vlado. Combes je naznanil, da se po nje govem ukazu nastavlja pri upravnih oblastih le taki prosilci, ki so republikanskega mišljenja. Vlada pride zopet v nevarnost pri točki o skrivnih zakladih, ker je proti tej točki tudi mnogo socialistov.

Dinamične patrone pred okrajnim sodiščem.

V Oberleutensdorfu sta našla ponoči 17. t. m. dva rudarja kositarjev vrč, v katerem so bile med žaganjem, pepelom in steklom skrite tri dinamične patrone. V posodo je bila napeljana dolga zažigalnica, ki je vže skoraj dogorela. Županstvo je dalo odpreti vrč in spravilo patrone v dinamičnem skladišču do dohoda sodnijske komisije.

Po inomoških dogodkih.

V Bologni je bil v petek zaradi inomoških dogodkov protestni shod. Po shodu so udeleženci priredili poulčno demonstracijo, a so jih napadli socialisti. Pri spopadu je bilo ranjenih več oseb. Vojaštvo je strážilo avstrijski konzulat. Izgredniki so zažgali avstrijsko zastavo. Tudi v Rimu je bil v petek zvečer v gledališču „Teatro quirino“ zaradi inomoških dogodkov protestni shod. Po shodu je poizkušalo več sto visokošolcev prirediti poulčno demonstracijo, a policija je to preprečila. Obe avstrijski posla-ništvu je zastražila policija. V Trident je došlo 14 iz zapora izpuščenih italijanskih visokošolcev. Velika množica jih je čakala na kolodvoru. Izgredov ni bilo. Več laških visokošolcev se je v petek peljalo nazaj na Dunaj, a v Hütteldorfu so morali zapustiti vlak, ker so na dunajskem kolodvoru čakali Italijane nemški visokošolci.

Izgredi turških rezervistov.

Odpušteni turški rezervniki so priredili v Trapezuntu pred vladno palačo zaradi zastale plače izgrede. Na sultanovo povelje so jim končno izplačali zastanek 1500 funtov.

Dinamit in puške v Solunu.

Belgrad, 19. nov. Kakor poročajo „Beogradske Novine“, je bilo v četrti najdeno v solunskem zalivu 18 zabojev dinamita in 800 pušk, ne ve se od kod je ta pošiljatev dospela.

Mirovna konferenca.

Hag, 19. nov. (Reuterjev biro.) Kakor se govori, se ne bo vršila druga mi-

rovna konferenca pred letom 1906, tudi ne v slučaju, da vse vlade sprejmejo predlog predsednika Roosevelta.

Napetost med Bolgarijo in Turčijo.

Turška vlada je sklenila, da ne dovoli povratka v drinski pašluk begunsem, ki se še niso vrnil. Zato se je bati, da se zopet poostri razmerje med Turčijo in Bolgarijo.

Štajerske novice.

š Obravnava proti Antonu Majcen u se je pričela, kakor smo že krajko sporočili, v petek pred mariborskimi porotniki. Pristop v dvorano je bil dovoljen samo z vstopnicami. Majcen je bil obdolžen, 1) da je v petek, dne 6. maja, zvalil kmetico Franço iz Majšperga na neki travnik blizu Tržaške ceste v Mariboru, tam jo je vrgel na tla ter jo začel daviti. Raztrgal ji je obleko ter ji odtrgal žep, v katerem je imela okoli 6 K denarja, nato je zbežal v gozd. Pri preiskavi je našel orožnik na mestu napada en gumb moške obleke, ki je sličen ostalim na Majcenovi obleki. Tudi odtis drevenje napadca je našel orožnik, ki se tudi vjemajo z Majcenovimi drevlji. Obtoženi taji, čeravno napadena pod prisego trdi, da je on njen napadalec. Majcen se izgovarja, da je bil dotični petek doma pri svoji ženi. Po izpovedi žene pa je on prišel domu k nji še le v soboto zvečer. — Glavna obtožba se pa glasi zaradi umora deklet Antonije Pozeb, katero so našli dne 22. avgusta t. l. zjutraj ob Dravi umorjeno. Umorjena je ležala popolnoma naga, samo z nogavicami oblečena, njena obleka je raztrgana visela po drevju po strmem obrežju. Morilec je namreč Pozeb umoril na visokem obrežju, ji strgal obleko s telesa ter vse zmetal po strmem obrežju v Dravo. Drava je pa bila nizka, zato ni truplo padlo v vodo. Sum se je obrnil na Majcena, ker ga je več ljudi videlo v nedeljo popoldne v umorjeno v dveh gostilnah v Mariboru ter v gostilni gosp. Schunko v Kamnici. To gostilno sta zapustila okoli 10. ure ponoči. Na mostu, ne daleč od mesta, kjer je bila Pozeb umorjena, sta ju videla dva Mariborčana, kako je nagovarjal Majcen dekle, naj gre z njim po ti samotni poti, ne pa naprej po lepi glavni cesti. Obdolženec pravi, da je šel do mosta z njo, kjer jo je peljal za koruzo ter jo nagovarjal k grehu. Nato sta šla oba proti Mariboru. V Koroški ulici sta ju srečala dva fanta, ki sta mu odvzela dekle, nakar je šel Majcen domov. Ker so našli pri Majcenu krvavo obleko, izgovarja se z vsem mogočim: da je stri v gostilni kozarec in se vrezal v rčko, da mu je tekla kri iz nosa. Vse priče pa izpovedo, da ga niso videli krvavega. Na vsako izjavo priči Majcen, da ni res kar izpovedo. Prvi dan so bile zaslišane vse priče. Obravnava je predsedoval predsednik okrožnega sodišča, Perko, obtožbo je zastopal državni pravdnik Nemanic. Majcen je bil valed izreka porotnikov obsojen v smrt na vešalih.

š Požar uničil je dne 13. t. m. gosposdarsko poslopje obd. predstojnika gosp. Josipa Veberiča v Borčavi (okraj Gornja Radgona) popolnoma. Zažgal je sedemletni občinski ubožec, katerega je imel poneprečeni iz umišljenja pri sebi. Zgoreli so vsi pridelki.

š Smarje pri Jelšah. Valed odločnega nastopa naših deželnozborskih poslancev im izreka odbor „Slov. katoliškega političnega izobraževalnega društva“ smarskega okraja zahteval in popolno zaupanje. Naprej za naše pravice po poti vztrajnosti in odločnosti. Živela občutljivost! Proč od Grada! Avgust Čop, načelnik.

š Umrl je na svojem gradu član gosposke zbornice grof Adalbert Kottulinsky.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 21. novembra.

Iz tabora slovensko-nemške liberalne zveze „Slov. Narod“ si ubija glavo z vprašanjem: Camu je „Slovenec“ začel enketo o vseslovenski stranki? Pravi, da so „klerikalci“ zavrgli krščansko idejo, katero so smatrali dozdaj za glavno točko svojega programa. „Klerikalci“ so začeli „vodeno politiko“, in to — po mnenju „Slov. Naroda“ — edino le zato, ker se duhovniki boje liberalnega boja proti svojim osebam. In sicer so duhovniki začeli to akcijo proti volji dr. Šusteršiča. „Slov. Narod“ se silno boji vseslovenske stranke. Glasile slovensko-nemške zveze izjavljajo:

„Vsaka stranka ima take javkače, in kakor balast jih mora vleči s sabo. Ali to nič ne deli! Mi ostanemo, kakor smo bili, in naši zatirani, zasmehovani in tlačeni somišljeniki po kmetijskih vaseh se smejo v bodoče zanašati na nas. V tem je obstajala naša politika ter bode tudi v bodoče obstajala.

Ta politika ne prenaša nikakega klmovstva; pri nas je samo dvoje mogoče: ali smo klerikalni, ali pa napredni. Vse drugo naj gre na gnoj!“

Glede na izvajanja g. Zabukovca piše „Narod“: „Nobene zveze! Tako je, gospod župnik. Prav imate! Tudi mi smo tega mnenja.“

„Zora“, glasilo katol.-narodnega dijaštva, bo letos izhajala vsak mesec sol. leta. Slovenskim dijakom in vsem, ki se zanimajo za dijaške razmere, list priporočamo.

Vseučiliški odsek Ravnokar izišla „Zora“ piše: Slovensko dijaštvo je silno radovedno, kaj dela vseučiliški odsek, ker ne skliče nikdar nobene seje. Ali bomo tudi te važne dogodke, ki se vrše sedaj, pustili v svetem miru mimo nas? Zganimo se!

Poslanec Pfeifer je vložil nujni predlog, da se škoda valed požara na Brodu nemudoma oceni ter ubogim pogorelcem nakleni izdatna državna podpora.

Ispremembe v frančiškanski provinoli. P. Alcantara Črtanec v Novo mesto, P. Ferdinand Zajc v Ljubljano za subsidijarja in kurata v jetnišnici deželne sodnije.

— Odmevi tržaških demonstracij. Trst, 17. nov. — Izv. dopis. — Naši vladi je bilo mnogo ležeče na tem, da priredé Italijani povsod velike demonstracije proti dogodkom v Inomostu. To prepričanje nam potrjuje naglica in nepopolno navdušenje c. kr. „Korrespondenz Bureau“-a, ki je tako vestno pošiljal po vsem svetu tudi najmanjše stvari, ki so se nanašale na dogodke v Inomostu. V tem navdušenju je prišel ta c. kr. avstrijski „Bureau“ tako daleč, da je po svetu telegrafiral, da se je goriški deželni glavar udeležil posvetovanja laških županov v Trstu. obenem pa da je prav ob istem času predsedoval goriškemu deželnemu zboru. Kako je to mogoče, je previdno zamolčal, kakor je previdno znal zamolčati, kar bi bilo ntegnilo opraviti v kako neprijetno luč one gospode, ki se bratijo z iredentovci. Po vsej pisavi tržaških laških listov bi se bilo moralo ves teden pred nedeljsko demonstracijo sklepati, da namerujejo socialisti demokratije prirediti kako protidemonstracijo, a pokazalo se je, da so delali le reklamo za tako demonstracijo. „Sole“ pripoveduje celo, da se je policijski ravnatelj že prej izrazil: „Boste videli, kako se bodo držali moji socialisti.“ Na shodu mednarodnih socialistov podal je slovenski socialist v italijanskem jeziku izjavo slovenskih jugoslovanskih socialistov. V demonstrativnem sprevedu šli so najprej socialisti, za njimi pa iredentovci. Iredentovci so vsi nosili zelene trakove na prsih in prepevali nas Slovence izzivajočo pesem „Lassé pur...“ Na glavnem trgu so iredentovci mahali z belimi, rdečimi in zelenimi robi. Med demonstranti bilo je mnogo mladih židov, večina pa so bili magistratovi uslužbeni. Naše ljudstvo je ob strani gledalo, delalo dovpite, a tudi škripalo. Mnogo dovptov sem slišal tudi od ob strani stoječih Italijanov. — Na lesenem trgu prikazala se je iz okna neke biše italijanske trobojnice. Pripovedovali so mi, da je bila pritrjena na metli, na kateri je bila naslikana glava nekega vladarja... Vrhunec žaljenja našega naroda pa je bil na banketu, katerega je priredilo mesto — in kateri so morali plačati tudi slovenski davkoplačevalci — na čast laškemu županu. Tu je rekel goriški župan Venutti, da Furlani varujejo italijansko zemljo pred slovensko barbarstvom k d r u h a l j o ! Zapomnite si to žaljenje slovenski državni poslanci! Kakor nekakega mučnika delal se je tudi Camus iz Pasina, kakor da bi bili tudi Hrvatje razbili laške buče. Pred kazino državnih uradnikov so demonstrantje žvižgali, da si so bili prav členi tega društva, ki so se vedno dobrikali vladajoči laški stranki in so že večkrat povabili na shode laškega poslana Maizorana. Še vedl Da bi se ne moglo laškim uradnikom očitati, da so iredentovekega mišljenja, hoteli so vreči kakor nekak pesek v oči, ako bi se jim tako mišljenje očitalo s tem, da so se vpisali v imenovano kazino, kar naj jim priča, da so dobri patrijotje; a iredentovci žvižgajo sedaj svojim lastnim somišljenikom. Moje mnenje je sledeče: Ako bi se socialistni demokratje ne bili na noben način udeležili te pristno-nacionalne iredentovske demonstracije, bili bi jo gotovo razbili „patrijotje“, ako bi jim bila vlada pustila pristo roko. Če bi se pa „patrijotje“ združili še Slovenci — bil bi v Trstu konec vsem iredentovskim izgredom. A kaj čemo, če so sedaj iredentovci pod varstvom avstrijskih bajonetov?

— Blagoslovenje farne cerkve v Gradu. Iz blejskega kota 16. nov. Skozi 70 let so se izražale želje po novi farni cerkvi v Gradu. Na Martinovo nedeljo dne 13. t. m. so se izpolnile. Bled je dobil

po neumornem prizadevanju č. g. župnika Janeza Oblaka-a, novo farno cerkev, katero je ta dan blagoslovil milostljivi gospod stolni prošt dr. Janez Kulavica. Stavbo je po prvotnih načrtih Schmidovih, v gotičnem slogu jako solidno in lepo ter v splošno zadovoljnost izvršil ljubljanski stavbenik g. G. Tönnies. Delo prav res — hvali mojstra. — K blagoslovenju zbrala se je velika množica domačih in sosednih vernikov, a v cerkvi je bil še prostor — dokaz, da bode ista zadostovala tudi za Bled v bodočnosti. — Cerkveno pročelje je bilo za slavnost prelepo osaljšano z mlaji in vencii. Pred postalom je bil napis, sestavljen iz samih cvetic: Sv. Martin prosi za nas. — Zadnji govor v stari cerkvi, katero smo zapustili na velikonočni torek 1903, imel je preč. gosp. svetnik Janez Azman, župnik gorjanski. V nedeljo je isti gospod zopet v novi cerkvi nastopil kot prvi govornik ter nam v mojstrsko izdelanem govoru naslikal pomen katoliških cerkv in dolžnosti, ki jih kot verniki do istih imamo. Ljudstvo je z največjo pazljivostjo sledilo prepričevalnim in slavnosti res primernim besedam. Mil. gospod stolni prošt je imel pontifikalno sv. mašo. — Domači izvrstni cerkveni pevski zbor je pod vodstvom č. g. kapelana Fr. Kimoveca dovršeno pel gregorijansko koralno mašo „De Angelis“, katera se je pela ob kronanju sv. Očeta Pija X. — Pri sv. opravi so bili navzoči: presvetl. knez Ernest Windischgrätz kot načelnik stavbenega odbora, c. kr. okrajni glavar radovljiški s c. kr. okraj. komis. Fr. Schittnik-om, občinski odborniki z županom J. Peternej-om, duhovščina je bila s preč. g. dekanom J. Novak polnoštevilno navzoča. Iz kranjske dekanije se je slovesnosti udeležil č. g. župnik Ig. Zupanec, kateri se je za časa njegovega službovanja na Bledu zelo zanimal za zidave nove cerkve. — Naj bi Bog č. g. župniku Oblaku naklonil še prav veliko dobrotnikov, da bi do posvečevanja, ki se bode vršilo prihodnjo poletje, še dostojno mogel opraviti notranjost prelepe hiše božje! Blagi gospod naj bode prepričan, da hvaležni Blejci ne bodo nikdar pozabili župnika, ki jim je postavil tako zelo potrebno novo cerkev.

— Tatvina v cerkvi. Iz Boh. Strice 19. nov. 1904: Neznani tat je v noči med 17. in 18. t. m. ali istega dne v jutru, ko je cerkvenik odzvonil dan, obe pušici pri stranskih altarih siloma iz zida iztrgal, ter ju z denarjem vred odnesel. O uzmoviču ni ne duha ne sluha.

— Železničarji pri železniškem ministru Pri železniškem ministru so bili pretekle soboto strojevodje v področju beljaškega obratnega vodstva državnih železnic. Prosili so, naj se pravično uredijo nagrade za prihranjen premog s posebnim osirom na izjemne razmere prog v beljaškem okrožju. Minister je obljubil preiskavo.

— Umrl je Goranom na Goriškem bivši župan, trgovec in posestnik g. Jakob Tušar. — Umrl je v Ločniku okoli 90 let stari Iv. Cottič, ki si je napravil tam s trgovino lepo premoženje. — Kap je zadela v Gorici nadporočnika 47. pešpolka Viktorja Groggerja. Zvečer je bil še v veseli družbi, zjutraj je umrl v svojem stanovanju.

— Trebnje V nedeljo, 13. t. mes. je prevzvišeni g. knezoškof dr. Anton B Jaglič posvetil veliki altar v popolnoma prenovljeni dekanjski cerkvi v Trebnjem. Pripeljal tam s Trebnje v soboto popoldne ob pol 4. Na kolodvoru mu je pripravilo pošteno trebanjsko ljudstvo lep sprejem. Zbrali so se gosp. dekan I. Nagode, g. župan Hač z občinskimi odborniki in velikim številom vrlih mož iz cele župnije, Marijina družba z zastavo in školska mladina pod vodstvom g. kapelana. Župan je najprej pozdravil g. knezoškofa v imenu vsega dobrosmiselnega prebivalstva, na kar se je razvila veličastna procesija v farno cerkev. V nedeljo popoldne je bilo posvečevanje oltarja ob obilni asistenci dekanjske in druge duhovščine — koral sta pela vč. gg. frančiškanski gvardijan p. Otokar in vikarij p. Gotthard iz Novega mesta — popoldne pa sprejemanje mladeničev in deklet v Marijino družbo. Vsa slovesnost se je zares lepo izvršila, vse pošteno ljudstvo je bilo odkritično veselo tega dneva; dekleta so že čeli teden pletle vence, možaki so pa na peljali celo množico mlajev, s katerimi je bil okrašen ves prostor okrog cerkve; naši somišljeniki so tudi okrasili svoje hiše, liberalci nič. Cerkev je prelikana vsa na fresco. Slikarje je izvršil lani in letos zares lepo dobro znani slikar g. M. Koželj, kar so vsi navzoči gospodje pohvalno priznali, le ena posameznost se bo popravila. Altarje je prenovil pežtatar Stefan Cadež iz Dupelji. Lahko rečem, da bo spadala naša cerkev med najlepše v škofiji, čast bo delala župniji, pa tudi g. dekanu, ki je mnogo zanjo žrtvoval. Tukajšnji liberalci so ob tej priliki zopet pokazali svojo surovost. Naj nikar ne mislijo, da jih je kdo pogrešal; ravno nasprotno, prav zato se je vse tako lepo izvršilo, ker ni bilo nobenega liberalca blizu. Kadar bo zopet taka slovesnost, zopet najbolje naredite, da

se spet skrivajo. Znanja mi je cela vrsta posameznih slučajev, ki kažejo, da tako surovih in zagriženih liberalcev ni nikjer več kot v Trebnjem, a tudi se mi tu opisovati izbruhe liberalne besnosti. Račem le to, da so se vsi pošteno misleči grajali, a to je več vredno, kot če bi bili prišli liberalci k sprejemu hi navadno uganjat. Dal Bog, da bi nedeljska slovesnost rodila obilo dobrega za trebanjsko župnijo, da bi vsi krščansko misleči bili po nje v dobrem!

Pogreb ustreljenega Resmana se je včeraj vršil na Jesenicah. Z Jesenic se nam o tem piše: Mislimi smo, da bo Doberletov zavod tudi tukaj in pa kaj vencev. Pa ni bilo čisto nič. Ker pokojni ni bil niti v tovarni niti v kakem društvu, zato tudi ni bilo nobene korporativne udeležbe. Ljudstvo pa se je v ogromnem številu udeležilo pogreba. Bilo je gotovo navzočih 2000 oseb.

Star samomorilec. Na Vačah se je na svojem vrtu obesil 70 let stari posestnik Franc Ravnikar.

Dva ognja. Dne 15. novembra ob 1¹/₂ uri popoldne je nastal v Tomišlju ogenj, ki je uničil 4 gospodarske njihove poslopja in krmo za živino. Ljudje sumijo, da je zažgala zlobna roka. Velika nevarnost je bila za celo vas in le s težavo se je ubranilo, da ogenj ni razširil. Župnijski hlev se je večkrat unel, a pogumni možje so šli na streho in z mokrimi rjuhami so ogenj pogasili; dva sta padla s strehe in se nekoliko poškodovala. Priporočamo "Vzajemni zavarovalnici", da nekoliko poplača njih trud. Ker so pogoreli na veliki škodi, prosimo, da bi usmiljena srca poslala kak dar zanje na župni urad v Tomišlju. Ogenj bi bil kmalu naše veselje v žalost spremenil, ko bi se ne bil omejil. Dne 27. novembra imamo namreč vesel dan. Prevzvišeni knezoškof pride ta dan v Tomišelj, da opravi vizitacijo, potem bo instaliral prvega župnika v Tomišlju, g. Jozefa Knifca, in sprejel bo v Marijino družbo 70 deklet. Ljudje se pripravljajo, da kolikor bolj mogoče oblepšajo vas in cerkev ter slovesno sprejmo ljubljene nadpastirja. — Iz Mirne peči: V Dolenji vasi mirnopoške občine je nastal v četrtek požar in v pepelil 3 hiše in gospodarska poslopja ravno sredi vasi. Da ni pogorela cela vas, se imamo zahvaliti domači požarni bratovi, ki se je na vso moč trudila, da je omejila ogenj. Čast ji! Zažgali so otroci. Zavarovani so bili vsi posestniki za male svote.

Občinska pisarna na Trebelnem. V 233. številki "Naroda" je nekdo v dopisu s Trebelnega napadel našega g. župana. Ker tu v hribih ne prebiramo dnevnikov, smo o tem napadu izvedeli šele te dni. Sicer je naš župan priprost kmetovalec, a ima bister razum in ni tako "neumen" ali celo "imperitinent", kakor ga opisuje "Narodev" mazač. Že opetovano so ga občani izvolili svojim načelnikom. Tudi ni še nikomur storil krivice, ni bil kaznovan in ne v preiskavi. In zakaj ta jeza? Občinski odbor ne pusti, da bi si g. nadučitelj prilastil občinsko pisarno. Prejšnji g. učitelji so bili občinski tajniki in so tam uradovali, a ne med šolskim poukom. Odkar pa sedanjí g. nadučitelj ni več občinski tajnik, se navadno uraduje v županovem stanovanju, ker je županu pisarna preveč od rok in je zato zadnja leta ostala večinoma prazna. Ker pa je sedaj zasedeno cerkvenikovo stanovanje, kjer je bila shranjena oprava občinske pisarne, je župan pustil to opravilo prenesti nazaj v prejšnjo občinsko pisarno, kjer je imel g. nadučitelj nekaj svoje hišne oprave. Zato sedaj taka jeza, dasi g. nadučitelj te sobice ne potrebuje, ker ima na razpolago vse prvo nadstropje s tremi sobami, kuhinjo, kletjo in drvarnico. Sicer pa bi imeli gotovo ozire, ko bi se g. nadučitelj malo več zanimal za šolo. Komaj po 10 do 15 otrok hodi v ta razred, drugi pa se potepajo okoli po vasi, ker ni nobenega reda. Čudno, da šolske oblasti vse to trpe. Ako boče dopisnik dalje sitnosti stresal, bomo primorani jasneje govoriti, kar mu gotovo ne boče všeč. Kar pa se tiče orgljanja, naj bi bil dopisnik raje molčal, ker vemo, kako je. In glede snage pa pač šola ne more biti vzor. Dasi ima g. župan mnoge opravila pri gospodarstvu in v trgovini, vendar je njegov dom bolj snažen, nego dopisnikov. In če se je župan bil izučil tudi črevljarstva, to zanj ni nečast, ker so se in se še sedaj tudi mnoge visoke osebe in učenjaki ukvarjajo z rokodelstvom. Naš župan ni nasprotnik šole ali učiteljstva, pač pa je dopisnik sam, kakor kaže izkušnja. Ako dopisnik trdi, da je stvar glede občinske pisarne naznanil okrajnemu glavarstvu, nam je prav, bomo vsaj priliko imeli, več o tem in drugem govoriti.

Občinske volitve v Zagrebu VIII. razredu je zmaga Starčevićeva stranka prava z okoli 550 glasovi. Značilno je, da si se proti tej stranki združili v III. razredu Obzoraši, mažaroni, soci demokratje in židje, ko so skupno dobili okoli 460 glasov. Čuje se, da bodo nekateri obč. svetniki iz bivše večine še odložili mandate, ker smatrajo izid volitev za nezaupnico. Sedaj je v

zagrebškem obč. svetu 17 članov "neodvisnega meščanstva", 17 mažaronov in 16 pristavev Starčevićeve stranke prava.

Ponarejeni bankovci Tržaška filijalka avstrijske ograde banke naznanja, da je v tržaški okolici veliko ponarejenih bankovcev v prometu. Bankovci so se še precej poročili, vendar se lahko spoznajo na napadno zarianih podobah in angeljih.

Veteran iz Amerike. V Poljanici (Pölland), kočevski vasi ob cesti Toplice-Crmošnjice je umrl 17. t. m. v starosti 78 let star vojak Janez Kramer, ki je pred 40 leti služil v armadi severno ameriških držav ter se udeleževal tamošnjih notranjih bojev. Sedaj je v Ameriko krošnarit. Ker mu je to premalo dohodkov donosalo, se je oglasil kot prostovoljec k armadi in bil dobro plačan. Služil je ondi pet let. Dobival je lepo pokojnino 180 K na mesec in na stare dni lepo živel v domačem kraju. Enkrat ga je prišel celo ameriški konzul iz Trsta obiskat. Govoril je prav dobro angleški. Dan pred smrtjo je spodbudno prejel sv. zakramente po gosp. župniku iz Toplice in nastopno noč sklenil. Naj veteran mirno počiva v domači zemlji!

Poročil se je danes v Bazovici g. Karol Gruntar, učitelj v Sežani, z gđ. Olgo Urbančičevo. hčerko posestnika v Bazovici.

Črni vrh nad Idrijo. Dobro bi bilo tudi črnovrškemu županu pogledati ne koliko v račune, kakor je to nekdo storil pri bivšem idrijskem županu. Maršakaj čudnega se pripoveduje med ljudstvom.

Konj — kardinal. Nekaj povsem novega! In vendar je to že silno staro, celo iz srednjega veka. Tako vsaj pripoveduje v "Sodi" neki kobariški liberalalec v dolgem dopisu, v katerem je pa edino to pametno naredil, da se ni podpisal ter se tako skril, da se ne more vedeti, kdo je gospodar vse tiste duševne revščine, ki se kaže v onem dopisu. S tem je gotovo ustregel vsakemu, ki se v javnosti sramuje imena "liberalalec". Povej "liberalalec" še večjo neumnost, tako, da jo lahko fotografirajo, in on — bo verjel, samo da je vmes kak duhovnik, še rajši kak višji cerkven dostojanstvenik ali kar naravnost papež in pa, da je, če le mogoče iz srednjega veka. Pctem ti bo veroval vsi! Tako je sedaj "liberalna vera in pamet" "Sodi" vernih čitateljev za eno modrost daljša, namreč, da je "oni osrednjeveški papež" posvetilsvojega zrebca za — kardinala. Kdor te neumnosti ne veruje, je gotovo nazadnjak, surov in zabit, kaj ne, ti kobariški liberalalec? Gibrček je lahko ponosen na svojega "loncmana" z "liberalno" inteligentnostjo. In da je nanj ponosen je dokaz, da je nastanil v svoj "šornal" ta največji dokaz revščine "liberalne" pameti. Res, ni čudno, da je marsikdo razaljen, če se ga prišteva "liberalcem".

Iz Železnikov. Zajec za plotom. Srhopotni Grmek, ki se skriva za Tavčarjevim imunim hrbtom, hoče smešiti našega vzornega, splošno spoštovanega župana g. Fr. Košmelja. Kadar bodo dopisniki "Slov. Naroda" prelivali kri za našo ljubo Avstrijo in s tem pokazali ljubezen do domovine in ljubega vladarja, takrat naj šele smešijo pobskurbnih listih, katerim lahko prištevamo "Slov. Narod", vojaške veterane, ki so se odlikovali v hudih bojih. Neizkušeni mladeniči berite knjigo družbe sv. Mohorja "Slovenski fantje" na strani 62 in molčite! — Moderna večerja. Pred 14 dnevi je bil v Železnikih velik lov, ki se je valed mačka lovec slabo sponesel. Vseč tega so po večerji do kosti obrali nekaj duhovnov in županov iz naše doline, vključno temu, da so imeli poleg sebe veliko bolj mastnega prifurkega župana in njegovega brata. Morebiti v ta namen najeti lovec Pustotnik iz Suše nikakor ni delal časti najemniku lova g. Novaku in svetujemo mu, da tega šlovka odstrani iz lovskih krogov, sicer bomo skrbeli za hitri odhod iz našega trga za take tiče.

Ponesrečena deklica. Na Bregu pri Borovnici so se igrali otroci pri ognju. Mariji Vadal se je vnela obleka. Deklica je nevarno opečena.

Ljubljanske novice.

Jubilejna slavnost v čast Brezmadežni, ki jo je priredila ljubljanska moška Marijina družba v Križankah s sodelovanjem ostalih Marijinih družb ljubljanskih in nekaterih okoliških, se je včeraj popoldne izvršila izvanredno lepo in v najlepšem redu. Sprevod z Najsvetejšim, ki ga je vodil presvetli knezoškof ob obilni asistenci in ki sega je udeležilo nad 2000 članov in članic Marijinih kongregacij, (samo v vrstah uršulinkah dveh družab smo našli 350 članic), se je po n znanjenem redu točno ob 1¹/₄ uri jel pomikati od križevniške cerkve po Gosposkih ulicah s prekrasnim kipom Brezmadežne na čelu, ki je bil ravno sedaj naročen za družbo gospodičen pri uršulinkah, v uršulinsko cerkev. Gg. bogoslovci so med potjo peli litanije prev. Srca Jezusovega, odpeval pa je ad hoc sestavljen mešani zbor pod vodstvom društvenega pevovodje g. Černača.

V dolgi vrsti spreveda smo poleg zastav ljubljanskih Marijinih družb opazili takoj za kipom M. B. novo krasno zastavo "katol. društva za delavke", "Zvezino" zastavo sv. Mihaela ter zastave Marijinih družb iz D. M. v Polju, z Dobrove, St. Vida in c. lo iz Šmarja pod Ljubljano. Lepo je bilo videti izredno veliko število belo oblečenih kongreganistinj, izmed katerih jih je osmero svetilo pri kipu Brezmadežne, ostale so se razvrstile neposredno pred duhovščino. Ko je sprevod došel v nadvse čarobno razsvetljeno uršulinsko cerkev (posebno pozornost je vzbujal v prezbiteriju prosto viseč električni napis "Ave"), je stopil na leco presvetli knezoškof, ki je z njemu lastno ognjevitostjo prepričevalno govoril o velikem pomenu Marijinih družb in pa češčenju Brezmadežne sploh. Opisoval je visoki govornik povstanek Marijinih družb, krute boje, ki jih je moralo in jih še sedaj mora biti krščansko ljudstvo proti onemu, ki mu je Brezmadežna strla glavo, in njegovim blapsom, njih navidezne uspehe, nasproti pa tudi podal dokaze, ko like in kako mnogotere zmage si je o vseh časih priborila vojska Marijina. K sklepu je presvetli pozivil navzoče, naj vtrajajo na pričetki poti in isprosijo Marijine pomoči sebi, svoji ožji slovenski domovini in razburkani Avstriji, da pridemo konečno vsi po Mariji k Jezusu, kakor nam je lepo predložil današnji sprevod z Brezmadežno na čelu in z Najsvetejšim. Po govoru je presvetli blagoslovil kip Brezmadežne, in nato je pela duhovščina litanije M. B., odpevale pa so na koru obč. uršulinke ter ljudstvo po cerkvi. Po danem blagoslovu se je vrnil sprevod v istem redu po Vegovih ul. v krasno ozaljšano križevniško cerkev, katere fasada je bila lepo razsvetljena. Tu se je odpela zahvalnica in podelil sklepni blagoslov. Tako se je častno izvršil jubilejni praznik ljubljanskih Marijinih družb — K sklepu moramo pohvalno omeniti, da so bila z malo izjemami lepo razsvetljena okna hiš, mimo katerih se je pomikal sprevod, in da je mestna policija vzorno skrbela za red vkljub ogromnemu številu gledalcev.

Krščanska ženska zveza je imela v petek ob pol 3 svoje prvo predavanje v zimskem tečaju. Predaval je g. stolni vikar J. Potokar o "delovanju krščanske žene na karitativnem polju". Omenjal je raznih dobroteljskih ustanov, pri katerih kaj uspešno delujejo dame iz najboljših krogov ter pojasnil, kako bi se dalo tudi pri nas kaj storiti v tem oziru. Predavanje je bilo dobro obiskano. Prihodnje predavanje bo 2. decembra.

Društvo sv. Marte je imelo v nedeljo 13. t. m. redni občinski zbor. Društvo šteje 260 članic. Tekom tega leta je sprejelo društvo 716 oseb ter jim dalo prenočišče.

Javno predavanje. Jutri predava v "Sloven. kršč. soc. zvezi". Selenburgove ulice št. 6 g. Podlesnik o postanku in razvoju bank. Začetek točno ob pol 8. uri zvečer. Gostje dobro došli!

Shod bojevnikov, ki so bili v okupačjski vojski, je bil včeraj v salonu gostilne g. Beliča na Dunajski cesti. Pismono je opravičil svojo odsotnost bivši častniki na mestnik in imejitelj srebrne kolajne I. reda g. Francšek Košmelj, župan v Železnikih z željo, "da se še ob 30letnici vidimo. Tudi g. Grše zaradi bolezni ni mogel na shod. Shod je otvoril trgovec g. Blaznik, ki naznani, da je namen shodu se zahvaliti gospodu ritmostru ces. tel. straže Jerneju Andrejku pl. Livnograd, ker je spisal knjigo "Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1. 1878." G. profesor Iv. Svetina pravi, da go pod ritmostru res zasluži zahvalo, ker se je trudil, da je popisal vse, kar se je 1. 1878 v raznih krajih godilo v Bosni. Predlaga, naj bi se zbrani bojevniki g. stotniku brzojavno zahvalili. Po daljšem razgovoru, katerega so se udeležili gg. sodnijski častnik Pogačnik, Seme in Blaznik se je sklenilo g. ritmostru odposlati sledečo brzojavko: "Danes v Ljubljani zbrani bojevnik z 1. 1878 izrekajo Vešemu blagorodju s patriotičnim navdušenjem najiskrenejšo zahvalo za krasno knjigo "Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878". S tem delom, katerega nadaljevanje željno pričakujemo, ste po zasluženi označili tradicionalno hrabrost slovenskih sinov, pa tudi postavili naši lepi domovini časten spomenik. V imenu zbranih sobojvnikov: Albert Pogačnik, c. kr. častnik; dr. Ivan Svetina, c. kr. prof.; Lorens Baznik, trgovec". G. Blaznik priporoča, naj bi bojevnik pustili vezati knjigo "Slovenski fantje v Bosni" pri g. knjigovezu Franu Breškvarju, v Ljubljani (Rinji trg), ki je oskrbel krasne platnice za 80 v. Platnice z vezavo veljajo pa 1 K 20 v. Z življilci cesarju g. profesorju dr. Svetini in s daljnih Zirov na shod došlemu sobojvniku Ivanu Peterneleu je bil zaključen shod. Na telegram, ki so ga poslali dne 20. t. m. bojevnik z leta 1878 pisatelju knjige "Slovenski fantje v Bosni in Hercegovini 1878", je došel danes dne 21. t. m. telegrafski odgovor na naslov prof. dr. Ivana Svetine: "Vam in vsem včeraj zbranim sobojvnikom

iskrena hvala za preprijasni pozdrav. Andrejka".

V Carigrad je danes odšel č. p. Adolf Čadež, dosedaj kapelan pri frančišk. župniji v Ljubljani. Redovni p. general je namreč pisal, da mora provinci poslati enega patra v Carigrad, ki je zmožen nemškega in enega slovanskega jezika. Oglasil se je p. Adolf, ki je odstopal po morju preko Aten. Bodi mu pri novem poslovanju sreča mila!

Jadrnica na Ljubljani. Minule dni, ko je pihala in brila po mestu ostra burja, pritrtil in razpel je na Ljubljani neki trnovski "gondolier" jadro, in močni veter je sprecejno naglico gnal čolnč pr o t i Ljubljaničinemu toku dalje, netri pa so sedeli trije moški in se zabavali.

Porod na cesti je imela pred hišo št. 101 na sv. Petra cesti delavčeva žena Marija Poderžaj iz Šiške štev. 123. Prepeljali so jo v bolnico.

Društvo zdravnikov na Kranjskem. Prihodnje redno mesečno zborovanje vrši se v sredo, dne 23. t. m. ob 6. uri zvečer v deželni bolnici. — Dnevni red: 1. Naznanila predsedstva. 2. Diskusija o enteroptozi. (Predavanje dr. A. Homana). 3. Demonstracije. 4. Slučajnosti. — V Ljubljani, dne 19. novembra 1904. — Dr. Kopřiva, t. č. predsednik.

Nova akcijska družba. Na zborovanju, ki se je vršilo na vabilo "Kreditne banke" za ustanovitev akcijske družbe ki bi zgradila tovarno za izdelavo ledu, je bil dotični predlog odklonjen in se torej družba ne ustanovi.

Maščevanje ogoljufane žene. Orožniki so pripeljali v Hrušico Marijo Poženta. Zalotila je svojega moža pri nezvestobi, udarila ga s kladivom po glavi, ter ga smrtno nevarno ranila.

Nesreča. Fijakarski hlapec Franc Škrabc je povozil posestnico Marijo Platner iz Iške vasi. Poškodovane so pripeljali v deželno bolnico.

Led se je udril na Malem Grabnu 12letnemu učencu Jozefu Štefanu. Padel je v vodo, a se še pravočasno rešil.

Umrl je g. Franc Martinč, c. kr. ravnatelj dež. deske v pokoji.

Slovensko gledališče jutri senzacionalna igra v petih dejanjih iz dobe preganjanja kristjanov: "V znamenju križa". Začetek ob pol 8. uri zvečer.

Aretiran je bil Rudolf Hönig, ker je na sumu, da je ukradel eno krtačo in ključ.

Preselitev uradov "Mestne hranilnice" se izvrši šele z novim letom, stranke in trgovci pa so že notri.

Zabavni večer "Glasbene Matice" se je v soboto izoborno vršil. Več jutri.

Odlikovana domača tvrdka. Pivovarna G. Auerjevih dedičev v Ljubljani, ki je bila početkom tega leta odlikovana na razstavi v Parizu s častnim križem in zlato kolajno, razstavila je svoje pivo meseca septembra na razstavi v Londonu, ki se je vršila v takozvanem "Crystal Palace". Tam je dobila zopet največje priznanje: časten križ in zlato kolajno. Tvrdka je bila toraj tekom enega leta v dveh svetovnih mestih s najvišjim odlikovanjem počaščena. To je pač najboljša priporočila za to res domače podjetje!

Nevaren tat aretiran. V soboto smo poročali, da je Ivan Zabjek ljubljanski postopač odnesel svojemu gospodarju 11 K. Zabjeka je danes mesina policija aretirala in isročila sodišču.

Na oklicih so bili včeraj: Gosp. Franc Stare, slikar, z gđ. Julijano Zupančič; gosp. Matej Rasberger, elektrotehnik v papirnici, z gđ. Karolino Seražin.

Tomašević zmogovalec. Tekmovalni boj med Tomaševićem, Koubo in Italijanom Frankom končal se je v soboto in nedeljo z zmago Tomaševića.

Na novem pokopališču se prične v kratkem graditi število vseh potrebnih objektov, kakor so: prostori za duhovnika, cerkvenika, kapela z zakristijo in zvonikom, mrtvašnica, 2 metra visoki zid okoli pokopališča in še nekaj drugih prostorov. Do zdaj je že del ene stavbe zgrajen in tudi matrikarij navožen. Zvonove porabijo iz dosedanjega zvonika.

Kranjska podružnica avstrijskega pomoznega društva za bolne na pljučih. Z najvišjim odlokom z dne 9. julija t. l. dovolilo se je avstrijskemu pomožnemu društvu za bolne na pljučih in njega podružnicam, da smejo v svojem pečatu imeti cesarskega orla. To dovolilo priča o naklonjenosti do društva na najvišjem mestu. Kranjska podružnica pričela je svoje delovanje s tem, da je izdala spominske listke, ki obsegajo kratko podučilo o jetiki. Tiska se jih za zdaj 50.000 slovenskih in 10.000 nemških. Razpošiljatev po deželi, na okrajna glavarstva, občinske urade, duhovnike, učitelje itd., se bode kmalu pričela in se bode spominski listki pridejali tudi ljubljanskim dnevnikom kot priloga. Velezanimive podučne brošure prof. Weichselbauma, podružnica za sedaj ne more izdati, ker ji primanjkuje sredstev; pač pa se je obrnila na "Družbo sv. Mohorja" s prošnjo,

da bi prihodnje leto za svoje mnogoštevilne člane izdala ilustrovane brošure o jetiki, ki bi jo preskrbela kranjska podružnica. — Za prve izdatke naklonila je Kranjska hranična podružnica 300 kron. V kratkem namerava podružnica v različnih mestih in industrijskih krajih kranjske dežele prirediti predavanja o jetiki. Ustanovitev krajevnih odsekov po deželi pa misli za sedaj opustiti, ker se mora saj v pričetku gledati nato, da ostane vse delovanje osredotočeno in da se ne cepijo prispevki. Glavna skrb mora sedaj biti ta, da se nabere dovolj denarja in da se ob morju kupi zemljišče, kjer bi se zgradilo zdravilišče in zavetišče za odrasle in otroke. Želeti je torej, da društvu ne pristopi le obile ustanovnikov, podpornikov in članov, katere itak s požrtvevalnostjo vabijo in nabirajo članice damskega društvenega odseka, temveč da se pojavijo dobrotniki, ki bi z večjimi prispevki podpirali človekoljubne namene društva. Poleg tega delovanja pa obrača podružnica vse pozornost na to, da podpira uboge in onemogle jetične in da varuje in podučuje njih svoje in sosednevalce. Sploh pa podružnica ne misli toliko na zdravilišča, kakor zavetišča. Nje glavni namen je odvracanje jetiki, to pa se da predvsem doseči s tem, da se varujejo oni, ki imajo bolezensko nagnjenost, ali ki so le lahko obboleli. Težke obolele jetične, morajo predvsem prevzeti drugi zavodi, posebno bolnice, hiralnice itd. Kadar bo podružnica imela zadostnih sredstev, bode svojo skrb obračala tudi na to polje. — Vsi dopisi na podružnico pošiljajo naj se za sedaj predsedniku, dvornemu svetniku g. F. Schaschl-u, na Kongresnem trgu št. 8.

Književnost in umetnost.

* **Slovensko gledališče.** Intendanca slovenskega gledališča je najbrž mnenja, da mora včasih med dobrim tudi nekaj slabega nuditi občinstvu. — In če je kaj slabega na svetu, je to pač »veseloligra« — »Japonska vaza«, nekaj stvar raznih prizorov brez glave in repa in brez — vsebine, samo-obsedi umevno brez vsake tehnike. — Karakterizacija oseb — rekli bi »in der Luft schwebend«. — Iz celega dejanja, n. pr. ni razvidno čemu vares Antonette svojega soproga, in to naj bi bila snov celi igri. — Par prepričkov, malo razburjenja, nekaj »razkritij« — pa je vse! — Za bode se sicer prav podobno, a odločno zavaruje pred aličnimi produkcijami. — Saj ima gledališče vendar kulturni namen izobraževati, a kje je v »Japonski vazi« le jeden pasus, vreden posnemanja, saj veselo igra navzlic svojim dvotipom in nedvotipom niti zabavna ni. — Sicer se je igralo prav dobro, konverzacija je bila dokaj živahna in mi bi samo želeli, da bi igralo osebe vsaj toliko truda posvetilo tudi drugim, vrednejšim predstavam! Toplo pohvalo zaslužita v prvi vrsti gđ Spurna in g. Verovšek, a tudi ostali igralci so naredili iz svojih vlog, kar je bilo pač mogoče. Pričakujemo, da nam da siav. intendantca kmalu kako klasično delo. — »Sivilja« je burka in se je včeraj tudi kot taka — na prav »nedeljaki« našim predstavljala. — Sicer se pri enakih igrah sme ekstemporirati, a do gotove meje; — ne več! — To naj si gospodje in tudi dame jedenkrat za vselej zapomnijo. — V tej igri je prvič v večji vlogi nastopil g. Ambrož kot spevokomik. — Sodbje o njem za sedaj še ne moremo izreči; morda postane boljši.

Večerna predstava opere »Lohengrin« je ugajala. — Sicer so se mestoma pojavile manjše hibe, a to menda spada na rovaš nedelje. — Jako dobro je pela Ežo gospa Skalova; njen glas je zelo simpatičen in v vseh legah polnodoneč, intonacija pravilna. — Vročen jej je bil velik ovtični šopek. — Posebno hvalo zasluži g. Orželski v ulogi Lohengrina. — Gosp. Perše pa topot v vlogi kralja Henrika ni dosegel popolnega uspeha.

Moški zbor je dober, a ženski — ker opetovano povdarjamo — letos ni tak, kot prejšnje čase.

Razne stvari.

Najnovejše od raznih strani.

Velik vihar. Iz Novega Jorka poročajo: 14. t. mes. je tu divjal orkan, ki je napravil v okolici veliko škodo. Polomljena so drevesa, brzojavni in telefonski drogov ter biše razkrite. — Trije morilci obsojeni na smrt. V Bekes Gyula na Ogrskem so bili obsojeni na večala delavci Andrej Fitero, Ivan Popović, Simon Dumbava, ki so umorili 82 let staro promoznega posestnika Feherja, ki jim je dal prenočišča. Obesili so tudi njegovo vdovo, ki pa je na šuden način ostala živa. Ta jih je izpoznala in ovadila. — V 56 letih naberačil 145.000 lir. Pri Porto Maurizio v Italiji je umrl neki Belloni, star nad 80 let, ki je beračil od svojega 24 leta. V njegovi hiši so našli toliko državnih obreznjic, zlatega in srebrnega

denarja, da znaša vse skup lepo svoto 145 tisoč lir. — Predor pod slapom Niagara, ki omogočuje skozi zavarovane odprtine gledati ves ogromni pad slapa, so ravnokar dovršili. — Velika eksplozija plina. Iz Čukaja poročajo: Kakor je dosedaj konstatirano je eksplodiralo v tukajšnji plinarci 18 rezervarjev plina. Ponesrečilo se je 40 oseb. Osem mrtičev so že našli. Iščejo še 10 oseb, ki so najbrž tudi prišle ob življenje. — Stavkati nameravajo na Dunaju nakladalci premoga. — Indijski podkralj. Za indijskega podkralja je zopet imenovan lord Curzon. — Oton Taussig, znani defraudant, je poizkušal uiti, ko so ga peljali proti Las Palmas. Vendar so ga zopet prijeli in prepeljali v Barcelono, odkoder ga hoče avstrijski policijski organi peljati na Dunaj.

V žepni uri človeški glas Neki uvar v Švici je pridjal mal fonograf mehanizmu v žepni uri ter tako dosegel, da njegove ure naznanjajo čas s človeškim glasom, ki se čuje na 6 metrov daleč.

Par črevljev za 4000 mark. Najdražji črevlji, kar se jih je sploh nosilo ima neka znana dama iz londonske družbe. Poleg krasne oprave, ki je stala ogromne svote je imela pri neki prireditvi črevlje, ki so bili pokriti z dragimi kamni — dijamanti, rubini in biseri. — Vsek teh črevljev je stal več ko 100 funtov šterlingov.

Kaj je slava? Neka smešna zgodba o Edmondu Rostandu kroži sedaj v francoskih listih. Ko je ta pred kratkim obiskal svojega prijatelja na deželi, je prijatelj ravno spremljal svojega gostilničarja, ki je hotel vpisati svojega novorojenčka Uradnik, v sten moj, je vpisal otroka, se obrnil proti Rostandu kot prvi prii in vprašal: »Vaše ime, gospod?« — »Edmond Rostand«. — »Vaš stan?« — »Pisatelj in ud francoske akademije«. — »Dobro«, je odvrnil uradnik, »morate se podpisati; če ne zate pisati, pa se podkrižajte«.

Izpred sodišča.

Izpred deželne sodišča.

Napad brez vsroka. Janez Skok, hlapec iz Domžal je bil obsojen na štiri mesece težke ječe, ker je v Kamniku z nožem sunil v hrbet Jerneja Habjana. — Sina oškodoval. Smen Lah, 64 let stari posestnik na Dovjem je v pijanosti svojega sina Franceta nevarno poškodoval z nožem. Obsojen je bil na 1 mesec s postom poostrenega zapore. — Zasramovalec zakramentov. Na dvorišče Fröhliche gostilne v Kameniku je zasramoval Janez Tomc, posestnik v Lokah, dve pošteti dekli, ki sta hoteli k izpovedi. Zasramoval je obhajiti. Sedet bo moral šest tednov. — Orožnika izizzival je Janez Brojan iz Stoba ter se z crožnikom ruval. Obsojen je bil na 2 meseca težke ječe. — Iz zapora pobegli tati. Iz zapora v Radovljici pobeglega tatu Tomaža Pretnerja, dninarja iz Jereke, je sodišče radi raznih tatvin in contumaciam obsodilo v poldrugo leto težke ječe in oddajo v prisilno delavnico.

Primorske novice.

p. »Deutsches Haus« nameravajo zgraditi Nemci v Puqu.

p. Utonil je v Soči pri Sv. Luciji neki Ivan Manfreda. Sel je z vozičkom domov iz malina, voz je zdrnil pod pot, on skočil za njim, pri tem pa padel v Sočo ter utonil.

Telefonska in brzojavna poročila.

Budimpešta 21. novembra. Včeraj so dijaki po Budimpešti priredili večje demonstracije. Ker so razgrajali tudi na univerzi, je iuristična fakulteta zaprta.

Budimpešta, 21. novembra. Včeraj je liberalno meščanstvo imelo shod, na katerem je obsojalo obstrukcijo. Ko je po shodu šel Tisza v stanovanje Khuen Hedervarya, ga je napadlo 500 ljudi ter ga obmetavalo s sneženimi kepami. Policija ga je branila. Aretiranih je 40 oseb.

Budimpešta, 21. novembra. Iz liberalne stranke so še izstopili: grof Julij Andrássy, grof Aleksander Andrássy, Emil Desseffy in Ladislav Szemsey

Dunaj, 21. novembra. Grof Tisza je danes cesarju v posebni avdijenci poročal o položaju.

Dunaj, 21. novembra. »Nova Reforma« piše, da je vlada že sklenila slovanskemu prebivalstvu v Šleziji dati nekaj jezikovnih koncesij v ondotni justični upravi. Če je ta vest resnična je jako neprevidno, da jo sedaj prinaša slovanski list, kakor je tudi silno neprevidno, da nekateri slovanski listi obešajo na veliki zvon javnosti, kaj naj Slovani dosežejo.

Tokio, 21. nov. Valed ateije na Šahu se razvije skoro gotovo velika bitka. Rusi hočejo Japonce izvabiti iz pozicij. Ruski napadi so odbiti, a Japonci niso izrabili svojih uspehov.

Peterburg, 21. novembra. Po odbitem japonskem napadu na Putilov grič so Rusi videli veliko japonsko vojsko, ki se pripravlja na napad. Na Šahu je rusko topništvo prisililo Japonce, da so se umaknili. Na našem vzhodnem krilu poizkušajo močni japonski oddelki, da nas obidejo. V naši vojski vlada zavest, da se ne umakne iz Mukdena.

Peterburg. Kuropatkin brzojavlja, da po noči 19. t. m. ni bilo bojev.

Peterburg, 21. novembra. V kratkem bo osnovanih 17 posebnih praporov, da nameste izgube na mandžurskem bojišču. Tu pričakujejo dne 23. novembra 30.000 rezervistov, ki pojdejo na bojišče.

Mukden. Tu se govori, da je cilj baltškega brodovja Vladivostok in ne Port Artur.

Mukden, 21. novembra. Tu se pričanja, da se bo portarturska posadka vzdržala do skrajnosti. Tudi če bi padle zunanje utrdbe, bi Japonci še mnogo žrtv potrebovali, da bi prišli čez 10 metrov globoki jarek, ki obdaja mesto. In če bi tudi vzeli notranje mesto, ne imeli bi časa utrditi zopet obrežne utrdbe do prihoda baltiške eskadre.

Mukden. Japonci so pri naskoku 15. t. m. doživeli nov velik poraz.

Krakovo, 21. novembra. Pred obsejenjem je zblaznel tu radi roparskega umora obsojeni Ivan Sobol. Pripeljali so ga v bolnico. Skoraj gotovo ga bo sedaj cesar pomilestil, ker se blaznega človeka ne more obešati!

Krakovo 21. nov. Policijski ravnatelj Stefan Galicki je aretiran radi zlorabe uradde oblasti. Naznanil je posestniku Angelusu, da se bo pri nem vrtila hišna preiskava.

Inomost, 21. nov. Morilec Klein je na poti sem obolel.

Varšava, 21. novembra. 353 mladeničev, ki se se udeležili sedanjih demonstracij je aretiranih. Pri nemirih padle, so na tihem pokopali.

Washington, 21. nov. (Koresp. urad) Včeraj dopoldne so odkrili spomenik Federika II., katerega je daroval Združenim državam nemški cesar Viljem v znak zahvale za slovesni sprejem svojega brata ob obisku v Ameriki. Navzoč je bil tudi predsednik Roosevelt.

Praga, 21. novembra. Slavoji tukajšnjih listov stavkajo.

Specerijska prodajalna,

obstoječa že 50 let v mestu blizu Ljubljane, na zelo dobrem kraju se odda

V najem

pod ugodnimi pogoji. Več pove upravništvo »Slovenca«. 1929 4-2

Za gg. porotnike!

Povodom bližnjega porotnega zasedanja priporočam v bližini železnice in c. kr. dež. sodišča se nahajajoči

hotel „Ilirija“

v Kolodvorskih ulicah št. 22

z nanovo in moderno opremljenimi sobami za potnike in kopalnimi sobami, z dobro znano kuhinjo, izbornimi naravnimi vini poleg dobrega marčnega piva iz združenih pivovaren Žalec-Laško, kakor tudi slavnoznani pilzenski „Urquell“.

Kavarna v hiši.

Številnega obiska prosi velespoštovanjem

Fric Novak.

1951 (1—1)

†

Potrli najgloblje žalosti javljamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem prežalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabnega in srčnodobrega soproga, očeta, oziroma strica, gospoda

Franc Martinc

c. kr. ravnatelj deželne deske v pok., posestnik častne svetinje za 40 letno zvesto službovanje

ki je po kratki mučni bolezni, prejemši sv. zakramente za umirajoče, v 82. letu svojega od neumornega dela in neizčrpane dobrote do svojcev izpolnjenega življenja, danes ob polu 1. uri popoldne mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega pokojnika se bode v torek, dne 22. novembra, ob 3. uri popoldne v hiši žalosti, Cerkvene ulice h. št. 5, svečano blagoslovilo in potem na pokopališču pri sv. Krištofu položilo k zadnjemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v farni cerkvi sv. Janeza Krstnika.

Blagi pokojnik se priporoča v pobožno molitev in časten spomin.

Prosi se tihega sožalja.

V Ljubljani, dne 20. nov. 1904.

Katarina Martinc poroj. Plank soproga.

Anton Martinc Adela Martinc
tajnik „Vzajemno podpornega društva“ sin. učiteljica hči.

Listnica uredništva:

Raznih dopisov, namenjenih za s o b o t n o številko nismo mogli priobčiti ker so nam došli še-le v soboto popoldne, tako n pr iz blejskega kota, z Dunaja, Maribora i. t. d. Nekaj drugih dopisov smo morali odložiti radi nedostajanja prosora. Tudi danes še nismo mogli vseh priobčiti. Priide vse na vrsto! Gos. od dopisnike prosimo, naj nam sporoče vsako novico, a pšejo naj kratko.

Hiša je naprodaj v Nadgorleč št. 8. pri Črnučah.

Hiša je v dobrem stanu, z opeko krita, stoji ob cesti in ima tri sobe spodaj, zraven še jedilno šrambo in podstrešno sobo. Pri hiši je tudi 347 kvadratnih sežnjev vrta.

Več se izve pri Iv. Novak v Mengšu.

1946 2-1

Dne 26. nov. t. l. ob 10. uri zjutraj vrši se v Postojni št. 257 v hiši 1949 1-1 jamskega blagajnika

prostovoljna dražba skoraj novih mobilij

in sicer je na prodaj:

1. popolna sprava za jedilno sobo,
2. svilena salonska garnitura,
3. popolna oprava za spalno sobo,
4. popolna kuhinjska oprava in posoda,
5. šivalni stroj, preproge, zagrinjala i. t. d.

Te mobilije se do dneva licitacije lahko ogledajo in eventuelno tudi iz proste roke kupijo.

Pijte
Klauerjev
„Triglav“
najzdravejši vseh likerjev.
5441 50-100

Poštena, inteligentna gospica išče službe

v Ljubljani kot blagajničarka v kavarni, restavraciji ali kuhinji, event. kot prodajalka kruha ali slaščic. 1935 3

Naslov: A. Bisjak, pri A. Sever, Trst. Salita di Promontoria št. 10, III. nadstr.

Dva glasovirja

se prodasta

po jako nizkih cenah; 1. jako dobro ohranjena; 2. jako pripravna za učenje.

Kje? pove iz prijaznosti upravnistvo „Slovenca“. 1932 3-3

Bronza, tekoča, v poljubni boji, je najboljša in najpripravnije sredstvo za poliranje in broniranje vsakovrstnih predmetov ter daje najboljši leskin trajnost. Tudi bronzi prašek se dobi v prodajnici oljnatih barv trdke **BRATA EBERL** v Ljubljani, Franciskanske ulice.

Vnanja naročila po povzetju. 524 2 12-9

Prima trbovljski in dolenski kosovni premog

priporoča na odvzetje po 10 colcentov ali višje, na dom stavljen po znižani ceni. Zaloga premoga I. Paulin, lastnik premogokopa. Ljubljana, Marijin trg št. 1. 1931 6-3

Razpis.

Razpisuje se oddaja stavbenih, zidarskih in drugih del za razširjanje ljudske šole v Sodražici.

Zmanjševalna dražba se bode vršila

dnè 5. dec. 1904, ob 9. uri dopoldan v obč. pisarni.

Vsa dela so proračunjena na 33.500 kron. Natančnejši proračun, načrti in pogoji so razpoloženi v občinski pisarni v Sodražici ob uradnih urah.

Pisnim ponudbam je priložiti 10% kavcije, ter je isto vložiti do 4. decembra 1904. 1950 3-1

Sodražica, dnè 18. nov. 1904.

Stavbeni odbor.

Mer nameravam opustiti trgovino s knjigami in papirjem, prodam tudi svojo

knjigovoznico
in svojo zalogo slovenskih ljudskih in mladinskih spisov in molitvenikov.

Interesentje naj se obrnejo prijazno v tej zadevi naravnost na mene. 1933 3-2

Ljubljana — J. Giontini — Ljubljana.

Žganje

zajamčeno pristno
destilirano iz lastnega
pridelka, se dobiva pri
lastniku

Anton Ferlan di Giorgio
Rovinj, Istra.

1867 12-4

Že skozi 19 let

boleham na želodcu. Po poskušnjah z različnimi zdravili sem začel leta 1896. rabiti Vašo

tinkturo
za želodec,

ki mi je vedno prav dobro služila kot učinkujoče zdravilo, pa ne le meni, ampak tudi raznim boleham osebam, katerim sem jo podaril. Zato jo najtopleje priporočam vsakomur, ki trpi na želodčni bolezni. 790 50-28

Friderik Repolusk,

župnik v št. Vidu nad Valdekom, p. Misling, 16. dec. 1903.

Resnici čast!

Vaše „Železnato vino“ se mi je pri mnogoteri, večletni uporabi v svoji družini, kakor pri drugih obično izborni obneslo. Prav posebno je bil njega učinek očividni pri slabokrvnih, pri osebah oslavljenih prebavi in nerednem krvotoku ter podobnih defekti. Zato morem Vaše res izborni železnato vino iz lastne večletne izkušnje v enakih in podobnih slučajih vsakemu kar najtopleje priporočati!

Anton Žnidaršič,

župnik pri Beli cerkev, p. št. Jernaj, Dolenjsko 1. marca 1904.

Naročila vsprejema proti povzetju in točno izvršuje odlikovani lekarnar G. PICCOLI, Ljubljana lekarna „Pri angelu“, Dunajska cesta, dvorni založnik Njihove Svetosti papeža.

Po ugodni ceni
sukneno blago pri

R. Miklauc
Ljubljana

Špitalske ulice šte. 5. 1650 52-43

Dežnike za dame in gospode

priporoča v največji izbiri

Ernest Sark

1948 1

na oglu Židovskih ulic in Dvorskega trga.

Novosti v modnem blagu

za dame, tu- in inozemskem suknu, kakor tudi vsem drugemu manufakturnemu blagu; velika zaloga raznih zastorov, preprog, posebno pripravne za cerkveno porabo.

Bogata izbira krojaških potrebščin n. pr. izvrsten kavise po 28 kr., podloga za krila 76 cm, od 16-22 kr.; 110 cm, 20-26 kr., priporoča

J. Kostevc, Sv. Petra cesta št. 4.

Cene strogo solidne. Postrežba točna. Uzorke pošiljam na zahtevo 1814 17-7 poštne prosto. Pošiljatve proti povzetju.

Velika Miklavževa

prodaja blaga

se prične v ponedeljek, 21. novembra v zalogi blaga

A. Primožič, Ljubljana Mestni trg 25.

Stalna razstava blaga vsako nedeljo do Božiča tudi zvečer pri razsvetljavi!

Od pričetka Miklavževe dobe do Božiča so cene kar največ možno znižane in pri mnogih predmetih naravnost čudovito nizke, o čemer se vsak lahko prepriča, ako si ogleda zalogo, ne da bi moral kaj kupiti.

Prodajalo se bode: vmerjena obleka v kartonu, perilo za gospode in dame, kožuhovina, preproge, konfekcija za dame; kot paletoti, plašči, bluže in krila, poslednje lastnega izdelka, predpasniki, svileni blagi ca 5000 metrov in številni drugi predmeti. 101052-25

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom

v lastni hiši v Ljubljani v lastni hiši

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic

obrestuje hranilne vloge po

23 104-92

4 1/2 0/0

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Upravno premoženje kmetske posojilnice znaša K 5.245.845'40.

Stanje hran. K 5.089.883'14. Denarni promet K 23.806'306'40. Stanje rez. zaklada K 98.238'41.

Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena po zadružnikih. Poštno-hranilničnega urada št. 828.406. — Telefon št. 185

Menjarična delniška družba

„MERCUR“
I. Wellzillo 10 in 13, Dunaj, I., Strubelgasse 2.

Pojasnili v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kurzi vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni nasveti za dosede kolikor je mogoče visokega uspešnosti pri popolni varnosti naloženih glavnih. 134 401